

ρεθῆ τὸν μόσχον τῆς, ποιεῖ τὰ αὐτὰ κινήματα ὡς οἱ μυκώμενοι βόες, προτεινεῖ κεφαλὴν καὶ τράχηλον, ἀνοίγει τὸ στόμα, ἀλλ' οὐδένα ἀφίσει φθόγγον. Ἀπ' ἐναντίας ἔχει ὄρασιν δξύτατην. Κατὰ τὰς ἀνατομικὰς ἐρῦνας τὰ ὦτα καὶ ὁ λάρυγγ διατελοῦσιν ἐν καταστάσει φυσιολογικῇ. Ἐτεκεν ἡδὲ ἐπτά μόσχους, ἀδελφον ὅμοιον ἂν ἦσαν καὶ οὗτοι κωφάλαοι, διότι ἐσφάγησαν πρωτῶως.

Συζητουμένου ποτὲ ἐν τῇ Συμβατικῇ τῆς Γαλλίας Συνελεύσει τοῦ ἄρθρου 121 τοῦ συντάγματος, ἔχοντος ὡς ἐξῆς: ὁ γαλλικὸς λαὸς οὐδέποτε συνομολογεῖ εἰρήνην πρὸς ἐρθρὸν κατέχορτα τὸ ἐδαφὸς του, ἀντιπρόσωπός τις Μερσιὲ καλούμενος, ἐτόλμησε νὰ εἴπῃ «καὶ μήπως ἐκάματε σύμβασιν μὲ τὴν νίκην;» — «Ὁχι, ἀπήντησεν ὁ Βέζερ, ἀλλ' ἐκάμαμεν σύμβασιν μὲ τὸν Χάρον.»

Κατὰ τὰς σημειώσεις τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἡ Πελοπόννησος εἶνε ἡ πλουσιωτάτη εἰς πρόβατα, ἡ Στερεὰ Ἑλλάς εἰς ἀγελάδας καὶ βόας. Κατ' ἐπαρχίας ἡ πλουσιωτάτη εἰς πρόβατα εἶνε ἡ Φθιώτις, εἰς αἴγας ἡ Καρυστία, εἰς βόας καὶ ἀγελάδας ἡ Βόνιτσα, εἰς ἵππους ἡ Φθιώτις, εἰς ὄνους ἡ Κορινθία.

Εἰς ἈΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

ΥΓΙΕΙΝΗ

Περὶ τῆς σπουδῆς τῆς Ἑγιεινῆς.

Ἡ σπουδὴ τῆς ὑγιεινῆς εἶνε ἀπαραίτητος πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Ἰούλιος Σίμων, ὑπουργὸς ὢν τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, εἰσήγαγεν εἰς τὰ σχολεῖα διὰ τοῦ ἀπὸ 6 Μαΐου 1872 διατάγματος τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἑγιεινῆς. Τὸ δὲ πρόγραμμα τῆς διδασκαλίας ταύτης, περιλαμβανούσης ἐξ μαθημάτων, συνετάχθη κατ' αἴτησιν τοῦ ὑπουργοῦ ὑπὸ τῆς ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίας τῆς Ἰατρικῆς. Ὁ γάλλος ἱατρός Ἐκτωρ Γεωργίου ἐξέδωκε κατ' αὐτὰς τὸ τρίτον ἤδη τὰ Στοιχειώδη μαθήματα τῆς ὑγιεινῆς, συνεθέντα κατὰ τὸ πρόγραμμα.

Αἱ περὶ τῆς ὑγιεινῆς γνώσεις, ὅσημέραι κοινότεραι γινόμεναι, ἐκαρποφόρησαν ἤδη. Ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ καθ' ἡμᾶς αἰῶνος ὁ μέσος ὄρος τῆς διαρκείας τῆς τοῦ ἀνθρώπου ζωῆς ἠξήθη κατὰ ἐπτά ἔτη καὶ ἀπὸ 33 ἐγένετο 40. Ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ τῆς ὑγιείας ἐν γένει ἐβεβλήθησαν, διότι τὴν σήμερον δύναται τις κάλλιον νὰ περιποιηθῆ ἑαυτόν, καὶ κατὰ μακρὸν ἐκλείψουσιν ἢ περιστέλλονται πλείστα ὅσα ἀρρώστια πηγάζουσαι ἐκ τῆς ἀγνοίας τῶν τῆς ὑγιεινῆς κανόνων.

Ἡ ὑγιεινὴ εἶνε τῷ ὄντι ἡ ἐφαρμογὴ πλείστων ἐτέρων ἐπιστημῶν πρὸς ἓνα τινὰ σκοπὸν, τὸν ἐξῆς: τὴν συντήρησιν καὶ βελτίωσιν τῆς ὑγιείας. Καὶ παρὰ μὲν τῆς φυσικῆς δανείζεται

τὰ περὶ τῆς θερμότητος, τοῦ φωτός, τοῦ ἡλεκτρισμοῦ, παρὰ δὲ τῆς χημείας τὰ περὶ τοῦ ἀέρος, τοῦ ὕδατος, τῶν βρωμάτων, τῶν ποτῶν, παρὰ δὲ τῆς φυσικῆς ἱστορίας τὰ περὶ τῶν τροφῶν, παρὰ δὲ τῆς ἀνατομικῆς καὶ τῆς φυσιολογίας τὰ περὶ τῶν ὀργάνων καὶ τῶν λειτουργιῶν τοῦ ἀνθρωπίνου αἵματος, παρὰ δὲ τῆς παθολογίας τὰ περὶ τῶν ἀταξιῶν τῶν πηγάζουσῶν ἐκ τῆς κακῆς καταστάσεως τῆς ὑγιείας. Ἀνήκουσι δὲ αὐτῇ καὶ μόνῃ τὰ συμπεράσματα ἅτινα συνάγει ἐκ πασῶν τούτων τῶν γνώσεων, καὶ οἱ κανόνες οὗς ἐξ αὐτῶν συνοπτικῶς σχηματίζει.

Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἐὰν ἐπολλαπλασιάζοντο οἱ σύλλογοι περὶ ὧν ἐποιεῖτο λόγον ὁ ἐκ Λονδίνου ἱατρός Ῥοθ τῇ 2 παρελθόντος Αὐγούστου ἐν τῷ διεθνῇ συνεδρίῳ τῆς παγκοσμίου Ἐκθέσεως. Οἱ ἰδιωτικοὶ οὗτοι σύλλογοι, ὧν γνωστὸς εἶνε ὁ λεγόμενος Ladies Sanitary association, συμπληροῦσι κατὰ τὸ δυνατὸν τὸ ἀνεπαρκές τῆς δημοσίας διδασκαλίας ἔνθα ἡ ὑγιεινὴ καὶ ἡ φυσικὴ καὶ ἐπιστημονικὴ ἀγωγὴ δὲν συγκαταλέγονται μεταξὺ τῶν ἐν τοῖς σχολείοις ἀναγκαστικῶν μαθημάτων.

Καὶ εὖ μόνον δὲ οἱ σύλλογοι οὗτοι οἱ ἰδιωτικοὶ διαδίδουσιν ἀνά τὴν Ἀγγλίαν τοὺς τῆς ὑγιεινῆς νόμους, ἀλλὰ καὶ καθιστῶσιν εὐληπτον καὶ κοινότεραν τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῆς, ἰδρύνοντες δημοσίας βιβλιοθήκας ἐκ δημοτικῶν βιβλίων πραγματευομένων περὶ τῆς ὑγιείας καὶ τῆς κοινωνικῆς εὐεξίας διὰ δημοσίων ἀναγνώσεων περὶ Ἑγιεινῆς. Συλλέγουσι κεφάλαια πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν βελτιώσεων εἰς τὰς νοσηρὰς κατοικίας, διανέμουσι δὲ ἄσβεστον πρὸς λεύκανσιν τῶν ἐσωτερικῶν τοίχων τῆς οἰκίας, χορηγοῦσιν ἐνδύματα, λουτρά, ἀντιμιασματικά, ὑποστηρίζουσι τὴν ἰδρυσιν Ἀσύλων τῶν παιδιῶν καὶ καθ' ὅλου εἰπεὶν ἐξασκοῦσιν ἐπιρροὴν σωτηριωδεστάτην ἐπὶ τῆς δημοσίας ὑγιείας. **

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Αἱ νεάνιδες εἰς ἄκρον ἀθυμοῦσι καὶ ἀπελπίζονται βλέπουσαι τὰς χεῖράς των δεινῶς παραμορφουμένας καὶ ἐρυθρὰς ὑπὸ τῶν χειμέθλων (χιονιστρῶν). Πρὸς ἀποδιώξιν τῶν φρικαλέων τούτων ἐξοιδήσεων, αἵτινες οὐχὶ σπανίως καὶ εἰς ἕλκη ἐκτρέπονται, κυρία τις ἀνεκοίνωσεν ἡμῖν τὸ ἐπόμενον ἀγγλικὸν φάρμακον

«Λάβε ἐρυθρὸν πέπερι εἴτε κοινὸν εἴτε τῆς Καυένης καὶ ἐνωσον μεγάλην ποσότητα αὐτοῦ μετὰ οἰνοπνεύματος, ὥστε τὸ μίγμα νὰ γείνη πολὺ δυνατὸν. Ἐν τούτῳ δὲ τῷ μίγματι ἐμβαπτίζεις πολλάκις καὶ πολλὴν ὥραν τὰ πάσχοντα μέρη καὶ ἡ ἴσσις εἶνε βεβαία καὶ ταχυτάτη.»